

שבת
שלום

פרשת פקודי

"וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן"

(שמות מ' י"ז)

בבלי שבת (פ"ז:)

ואמר ליה לו רב חביבי מחוזנאה לרב אשי: תא שמע בוא ושמע, (ראייה מהברייתא* המלמדת באיזה יום בשבוע הוקם המשכן). נאמר: "וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן" ועל כך תנא שנינו אותנו יום נטל עשר עטרות הראשון לעשרה דברים: שהיה זה יום ראשון למעשה בראשית כלומר, היום הראשון בשבוע ראשון להקריב בו קרבן הנשיאים, ראשון לכהונה לעבודת הכהנים, ראשון לעבודה עבודת קרבנות הציבור במקדש ראשון לירידת האש מהשמיים למזבח, ראשון לאכילת קדשים במקום מיוחד ולא בכל מקום, ראשון לשכון שכינה בתוך עם ישראל, ראשון לברך בברכת כוהנים את ישראל, ראשון לאיסור הבמות ההקרבה בבמות מחוץ למשכן ראשון לחדשים ראש החודש הראשון.

* בְּרִיתָא - היא מאמר של תנאים שלא הוכנס לסדר המשניות ולכן נותרה חיצונית להן.

פירוש המילה "ברייתא" בארמית הוא "חיצונית" – "בר" הוא "חוץ".

שיעור פרשת שבוע: הרב ארי

שבת פרשת פקודי		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17:21	זמן תפילין / טלית	05:07←05:15
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:55←08:59
שחרית ב'	08:30		
מנחה	12:30, 13:30	מנחה וערבית	17:30
לימוד הורים וילדים	17:45	שקיעה	17:42←17:46
צאת השבת	18:17	ערבית	20:10

מהמשכן ועד לבית הכנסת

מבצע בניית המשכן החל בקבלת תרומות מהעם והמשיך בביצוע המלאכה בפועל שהופקדה בידיהם של בצלאל בן אורי ואהליאב בן אחיסמך. בפרשתנו אנו מקבלים את הדו"ח המסכם על הקמת המשכן ואופן הכנת בגדי כהונה והוא כולל אף מידע מפורט על 'מקורות' ו'שימושים' המהווה דוגמא מוצלחת לשקיפות.

המקרא מקדיש תשומת לב רבה לנושא המשכן והוא נפרש על פני 450 פסוקים הכוללים את פרשות: 'תרומה', 'תצווה', 'ויקהל', ו'פקודי'. רגע לפני חנוכת המשכן אנו מתבשרים על תאריך ההקמה הרשמי: **"וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם הַמֶּשְׁכָּן"** (מ'-י"ז). בניית המשכן החלה ביום י"א בתשרי והסתיימה לאחר חצי שנה בתאריך א' בניסן (סדר עולם רבה-ו). ציון התאריך 'בחודש הראשון', המוזכר כאן לראשונה במקרא, שונה במהותו מציון אותו החודש שהופיע מוקדם יותר בזמן 'יציאת מצרים' בניסוחו הראשוני: 'החודש הזה לכם ראש חודשים' (י"ב-ב). אז הוא רק נוצר ואילו כאן הוא כבר מופיע כתאריך ברור וידוע.

המשכן (אוהל מועד) ליווה את בני ישראל מיום הקמתו בכל נדודיהם במדבר, במשך 39 שנים. בהגיעו לארץ המובטחת הוא נדד בין מספר מקומות במשך 440 שנים נוספות. (מלכים א' - ו', א'). לאחר תקופה זו בנה שלמה המלך את בית המקדש הראשון, שהיה מפואר ועשוי מאבן, על הר המוריה בירושלים. חומרי הבנייה סופקו ברובם מחירם מלך צור, בבנייתו עסקו כ-150.000 איש והיא נמשכה 7 שנים (מלכים א' ו', ל"ח). המשכן הנייד (אוהל מועד) הונח למשמרת במטמונים מתחת ליסודות בית המקדש. 'בית המקדש הראשון' שבנה שלמה עמד על מכוננו במשך 410 שנים עד לחורבנו על ידי הבבלים.

לאחר הצהרת כורש מלך פרס חזרו חלק מגולי בבל ב"שיבת ציון", ובשנה השנייה לחזרתם הם החלו בשיקומו מחדש של בית המקדש (עזרא ג' ח'). העימותים עם העמים שיושבו בארץ הקודש לאחר החורבן, גרמו לעיכובים בבנייה ולכן הוא נחנך 22 שנים מאוחר יותר. (עזרא ו'-ט"ו).

"בית המקדש השני" שנבנה על ידי 'שבי ציון' היה צנוע וסביר שלא חזר לתפארתו קודם חורבנו, עד.. לכניסתו לעניינים של הורדוס – גדול הבנאים. שיא מפעלו היה שדרוגו של בית המקדש לממדים מדהימים בעזרתם של: 18.000 פועלים, 10.000 מומחי בניה ו 1.000 כוהנים-מומחים, ובסיועו כמובן של הפטרון הרומי להבאת חומרי הבניה מחו"ל. בית המקדש נבנה ע"י הורדוס בפרק זמן של שנה וחצי בלבד! ("קדמוניות" ט"ו, י"א). חכמי ישראל התפעלו והכריזו ש: "מי שלא ראה בניין הורדוס לא ראה בנין נאה מימיו" (בבא בתרא ד'). כ-90 שנה מאוחר יותר הפטרון הרומי – טיטוס, הכריז על המבנה כ"פאר היצירה האנושית". אולם, למרות המחמאה, הוא החרב את 'פאר היצירה' שעמד על תילו במשך 420 שנים.

לאחר החורבן והגלייתו של עם ישראל מארצו, התעורר הצורך למצוא תחליף לפולחן שהיה נהוג במקדש. הפסוק מיחזקאל: **"למקדש מעט בארצות אשר באו שם"** (י"א, ט"ז) מהווה השראה לרעיון "בית הכנסת" שהחל ב'קטן' בתקופת 'בית שני' אצל אלו שהתגוררו במקומות הרחוקים מירושלים ותפס תאוצה עד ימינו כתחליף למקור שאיננו עוד. בית הכנסת כיום דומה יותר 'לאוהל מועד' שהיה לבני ישראל במדבר מבחינת הקרבה והזמינות לאוהלי המגורים. בתי הכנסת נבנים בכל ישוב בקרבת בתי המתפללים, למרות הפסד 'שכר פסיעה' (בבא מציעא ק"ז) שהיא למעשה גם תוספת בריאות. בתי הכנסת נבנו לאורך הדורות בעזרת תרומות - כמו המשכן. ארון הקודש בבית הכנסת ובו ספרי התורה מהווה תחליף לארון הברית שעמד בקודש הקודשים, למרות שבבית שני – הוא היה ריק. התפילות בימי החול, בשבתות ובמועדים מהוות תחליף לקורבנות שהועלו במקדש.

10 מ' יודע? - אפשרת פקודין הרב ארי

1. מי היה אחראי על עבודת הלוויים במשכן? (ראשון)
2. איך הכינו חוטי זהב כדי לטוות אותם בבגדי הכהן הגדול? (שני. היעזרו ברש"י)
3. מה היה כתוב על אבני השהם? היכן היו מונחות? (שני)
4. כמה טורי אבנים היו בחושן? כמה אבנים היו בכל טור? כמה אבנים היו בסה"כ? (שני)
5. שם איבר בגוף האדם שמהווה גם מידת אורך ורוחב של אחד מבגדי הכהן הגדול. (שני)
6. מה היה צבע המעיל של הכהן הגדול? (שלישי)
7. מהו התאריך בו הוקם המשכן? (חמישי)
8. באיזה צד במשכן עמדה המנורה? איזה כלי עמד מולה? (שישי)
9. מהו הכלי שניצב בין אוהל מועד ובין המזבח? מה יש בתוכו? (שביעי)
10. מה ראו בני ישראל כשכבוד ה' ירד על המשכן? (שביעי)

י'ר'ד פ'ר'ט תשפ"ב

כ'תה ח' וועצת תרבות

[illegible]

רמברנדט בן בצלאל

"יקחני אל מחנה בני ישראל, אצל ההר, לראות את התעסוקה הזו, שבמדבר..." מייחל מאיר אריאל ב"שיר התעסוקה" שלו, בתארו את ההתרחשות המיוחדת והמרגשת המתוארת בפרשת פקודי. בעוד אהליאב, אבי כל תופש אוהל ומבנה (ובנו של אחיסמך, אחי כל מתכנני סמוכות, פיגומים ויסודות), מפקח על מלאכת בניין האוהל המיוחד, עסוק בצלאל בעיצוב הכלים ו"הריהוט הפנימי" של המשכן. כיצד ניתן לכמת במידות ובחומרים את הרעיונות והאידיאלים הנשגבים אשר אמורים להשתקף במקום השראת השכינה? לשם כך נדרשו כישוריו המופלאים של בצלאל, כמאמר חכמינו במדרש רבה:

"...ירד משה ואמר לבצלאל, מיד עשאה. התחיל משה תמה ואומר: אני כמה פעמים הראה לי הקב"ה ונתקשיתי לעשותה, ואתה שלא ראית, עשית מדעתך. בצלאל – בצל אל היית עומד כשהראה לי הקב"ה עשייתה..."

הראי"ה קוק, ששאף כל חייו להפיץ קדושה וחיים בעולם בעזרת המילה הכתובה, הכיר באור המיוחד המתגלה דרך האומנות החזותית והפלטית. באיגרתו המפורסמת למייסדי בית הספר לאומנות 'בצלאל', מדגיש הרב קוק את מקומה החשוב של האומנות בבניין עולם הרוח של היחיד ושל האומה. הרצון לעסוק בתחומים שאינם נחוצים ישירות לבניין החומרי והטכני של העם, מהווה לדידו של הרב סימן מובהק להשתקמותו ובריאותו של העם הקם לתחייה בארצו. הרב קוק מכיר בעובדה שישנם רעיונות ועקרונות עמוקים שלא ניתן לבטא באופן בלעדי ע"י דיבור וכתובה.

"הספרות, הציור והחיטוב עומדים להוציא אל הפועל כל המושגים הרוחניים הצבורים בעומק הנפש האנושית. וכל זמן שחסר גם שרטוט אחד הגנוז בעומק הנפש החושבת והמרגשת, שלא יצא אל הפועל, עוד יש חובה על עבודת האמנות להוציאו..." (קבצים מכתב יד קודשו, פנקס אחרון, פס' יא)

נדמה שהרב זכה אף לגלות מעט מאותו האור בעת חיפושיו אחר שגב היצירה. לאחר פטירתו של הרב קוק התפרסמה עדות אישית מופלאה על חוויותיו של הרב בלונדון, שם שהה בזמן מלחמת העולם הראשונה.

"כשגרתי בלונדון הייתי מבקר בגלריה הלאומית, והתמונות האהובות עלי ביותר היו של רמברנדט. לדעתי רמברנדט היה צדיק. כשראיתי לראשונה את התמונות של רמברנדט הן הזכירו לי את מאמר חז"ל על בריאת האור. כשבא ה' את האור הוא היה כל כך חזק ומאיר שאפשר היה לראות מסוף העולם ועד סופו, וה' פחד שהרשעים ישתמשו בו. מה עשה? גנז את האור ההוא לצדיקים לעתיד לבוא. אבל מדי פעם בפעם, ישנם אנשים גדולים שה' מברך אותם בראיית האור הגנוז. אני סבור שאחד מהם היה רמברנדט והאור שבתמונות שלו הוא הוא האור שברא ה' בימי בראשית." (מתוך 'האסתטיקה במשנת הרב קוק').

נסיים בקטע מן השיר 'האור', הפותח את ספרו הראשון של אהרלה אדמנית. גם כאן קיים חיבור בין האור ובין היצירה, בין עבודת הידיים ופלאות הנפש:

כְּשֶׁפָּגַע בִּי הָאוֹר הַשּׁוֹאֵל

הַיּוֹצֵר בְּאֲבָנִים

יָדַעְתִּי שֶׁלֹּא יָנִיחַ לִי

שֶׁלֹּא יִתֵּן מְנוּחַ לְכַף רַגְלִי

עַד שֶׁאֶפְקַח אֶת עֵינֵי

לִינֵק חֵלֶב הָרִים

וְלָלֶכֶת בְּגְדוּלוֹת

וּבְנִפְלְאוֹת שְׂמִמָּנִי

מתנות לאביונים – לקראת פורים תשפ"ב

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) 'לְהַחֲיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיֹת לֵב נִדְכָּאִים' " (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

גם השנה, כבשנים עברו, לקראת חג הפורים הבעל"ט נתאגד יחד ונקיים את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: "... וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיּוֹנִים'. 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים') על מנת שיוכלו גם הם ליהנות ולשמוח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים כהלכתה.

כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – לא מימש את ייעודו. לכן, נתחיל לאסוף את הכסף בהקדם, על מנת שיהיה בידנו בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שיאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם בצוותא, הורים וילדים, כסלי מזון. כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו בשיתוף עם מחלקת הרווחה במועצה וכל איש ואישה אשר ידבנו ליבם.

חג פורים בקיבוץ הוא חג רווי אירועים ופעילויות. עם כל זאת ראוי ונכון שבאמצעות מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעז"ה תתעצם השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה המלך במשלי (יח, טז): "מִתֵּן אֶדָם - יִרְחִיב לֹו".

אז מה לעשות?

1. **העברה בתקציב** - אפשר לגשת ל'שובד' של 'פתקי התקציב', לבחור **פתק ירוק** ולכתוב עליו את שמכם, מספר התקציב שלכם והסכום שאתם מעוניינים לתרום (יש לציין על הפתק הירוק 'עבור מתנות לאביונים') ולשלשל את הפתק לתיבה שליד לוח המודעות.
2. **העברה בביט** – הקישור יישלח בקהילנט ובקבוצת הוואצאפ 'כתר תורה'.
3. **מזומן** - כסף מזומן ניתן להעביר ללביא שילר, אבי הלפרין או לרב ארי.

את סכומי הכסף שייאספו בקופה שבבית הכנסת במהלך חג הפורים, ואת הכסף שיישאר מתרומותיכם נוסיף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח.

משפחות צעירות עם ילדיהם מוזמנים לארוז ולהכין את סלי המזון ביום רביעי (תענית אסתר), בשעה 16:00 בחדר אוכל ימין.

ואז תצדקה והרב ארי

"לדולה צדקה שמקרבת את האלה"

לכל קהילת סעד שלום רב,

השנה, אנו תלמידי כיתה ט' בבית ספר דע"ת, אחראים להכנת הפורים כנהוג בבית ספרנו. במסגרת האחריות שהוטלה עלינו אנו חפצים להכניס ערכים לפעילויות שאנחנו מכינים ולתרום לקהילה ולאנשים שחוגגים את חג פורים בלי משפחתם.

בעקבות זאת החלטנו בשיתוף פעולה עם אימא של אחד מחברינו לכיתה, האחראית על מגורי עולים חדשים לאסוף ולהכין כ - 60 משלוחי מנות לחיילים בודדים.

על מנת להכין את משלוחי המנות אנו זקוקים ל:

- גרביים חמות.

- כוסות לשתייה, ספלים.

- ממתקים (שוקולדים, חטיפים, סוכריות, פיצוחים),

- קפה מפנק, תה צמחים,

- מאפים שיחזיקו מעמד טריים.

כל המעוניין לתרום כסף או ציוד, יכול לדבר עם תרצה אורן ולהעביר תרומה דרך מספר התקציב.

קשר עם תרצה לטלפון-0523941738

שנזכה לשמח אחרים ולשמוח בעצמנו בלב שלם בפורים.

בנות ובני כיתה ט' בית ספר דע"ת

הברקת כלי כסף

ביום שלישי הבא -- ה' באדר ב', ה - 8/3/22

בשעה 12.00

יגיע לסעד עקיבא שייקח כלי כסף להברקה לכבוד פסח.

מי שמעוניין בשירות זה, יש להגיע ליד חדר כושר עם הכלים.

עקיבא ייקח אותם ויחזירם כמו חדשים!

רחמי לנדאו

על חידון התנ"ך האסורתי fe חט"ה דצ"ת

השבוע, לאחר הפסקה של שנה, התקיים חידון התנ"ך של החטיבה בחדר האוכל בסעד. אמנם עדיין ללא מוזמנים מן היישובים, כדי לא לקחת סיכוני קורונה מיותרים, אך משפחות המתמודדים כן הוזמנו וכמובן כל צוות החטיבה ותלמידיה החביבים.

החידון השנה התמקד בספרים – חומש בראשית (אותו לומדת כל החטיבה בשנה זו), יהושע, שופטים ויונה.

לגמר קדמו שני שלבים בכיתות שאחריהם העפילו שלושה נציגים מכל כיתה לשלב הגמר. החשש מקיום חידון פנים אל פנים היה גדול, שמא מישוהו מהמתמודדים יתגלה כמאומת ויכנס לבידוד ערב החידון? לשמחתנו הגדולה כל המתמודדים היו בריאים והופיעו בערב על הבימה.

החידון השנה היה מגוון מבעבר. סבב אחד מקדים צולם בבית הספר מבעוד מועד והוקרן בערב על המסך. בסבב אחר נדרשו המתמודדים לענות על חידות באימוגי ('סימלון' בעברית). השנה – 'שנת שמיטה', החלטנו לחבר את החידון לחקלאים באזור ששאלו בעצמם את חלק מהשאלות. תלמידי כיתה ט' היו אחראים על הצילום והעריכה. אנו מודים ל: דותן גולדנברג ועדיאל גינוברג מסעד, זאביק ביגל מגד"ש עלומים, ולאביחי קוך מתקומה – שהשמיט השנה לחלוטין את חממות הגידולים האורגניים שברשותו. גם את עולי אתיופיה שלומדים בחטיבה (10 תלמידים) חיברנו לחידון – התברר לנו שבאתיופיה היתה ממלכה יהודית גדולה בעבר הרחוק שייחסה עצמה לשופט גדעון וכונתה בשל כך – 'ממלכת הגדעונים'. נציג ממרכז הקליטה צולם גם הוא שואל שאלה על גדעון השופט.

במקביל לגמר המתקיים בין הכיתות, נערך גם חידון אישי בתנ"ך. המתמודדים ענו עליו בבוקר החידון וחיכו במתח עד לסיום הערב להכרזה על כלת / חתן בית ספרי.

את הערב הנחתה בחן רב וקור רוח רונית ברט. את התפאורה היפה הכינו הילה רחמים בת השירות של החטיבה יחד עם בנות כיתה ח'. השופטים היו, מוותיקי מורינו, שכבדו אותנו בנוכחותם- הרב יואל אל נקווה ונטע בן- שלום. אחראית הניקוד הייתה איילת וייס. על ההגברה שלט ביד רמה דותן גולדנברג. ומעל כולם ניצח מתחילת החודש ועד הגמר מנהלנו המסור והיקר, שהוא עצמו בוגר חידון התנ"ך, יצחק שלומי.

בסיום החידון למתמודדים נערך חידון 'קהוט' על ספרי החידון. בחידון זכתה במקום הראשון משפחת לזר.

חתן התנ"ך לשנת תשפ"ב – יהודה קופלד בן חיה וצבי, הנכד של מתוקה ואיציק לייכטר. יהודה הפגין שליטה יוצאת דופן בכל פרטי הספרים. בצמוד אליו, למקום השני הגיע הלל לזר גם הוא מסעד.

לאחר קרב מותח בין שתי כיתות - הכיתה שזכתה היא כיתה ח' בנים. בשלישיה הזוכה – אייל קבלן, יהודה קופלד ואיתמר סבאג (מעלומים).

יישר כוח ענק לתלמידינו העמלים בתנ"ך. ולכל העוסקים במלאכה - תודות וברכות.

והעיקר שהרבינו כולנו בתורה. שנזכה כולנו, הורים, מורים ותלמידים, ללמוד וללמד לשמור ולעשות.

על המסע לאמירויות – דובאי, אבו-דאבי וארצות

מאת: רחל ושי אפרת

בכל נסיעה לחו"ל (והיינו כבר בהרבה חול"ים...) אתה מצפה למשהו מאפיין ובעיקר אם לפני הביקור באותה מדינה גם הכנת קצת חומר לנעשה שם, על אנשיה, גודלה, ועל משהו מיוחד שכדאי לחפש שם. מראש הוזהרנו שקניות לא כדאי לעשות שם בגלל היוקר, אבל למעשה גם לא היו לנו תכניות בנושא. בעיקר התייחסנו לאירועים של השנים האחרונות ועל "הידידים" החדשים שישראל קשרה איתם קשרים הנחשבים במידה מסוימת ליוצאי דופן ובייחוד משום שזו מדינה ערבית באזור הים התיכון.

חלק מההיסוסים לנסיעה היו כמובן הנסיבות שבהם חווה העולם את מכת הקורונה, והחשש מכל מה שסובב את הנסיעה לחו"ל עם ההגבלות הנלוות, אולם לאחר שהבנו שאנחנו די מחוסנים אחרי ארבע חיסונים, וזה מאפשר לנו לצאת בבטחה. יצאנו לביקור באמירויות עם חברת "דרכים" ועם מדריכה מוכרת בשם רונית סלע, שזו לא הפעם הראשונה שהדריכה בטיול שהשתתפנו בו - מראש ערובה להצלחה!

מדינת "האמירויות" מורכבת מאיחוד של שבע אמירויות שהשתחררו משלטון בריטי בשנת 1971. בכל אחת מהמדינות האלה יש שליט משלה, ולמעשה בכל מדינה ישנו את ראש השבט ובני משפחתו על פיהם יישק כל דבר. כולן יחד כפופות לשלטון המרכזי בהנהגתו של שליט אבו-דאבי שהוא ראש הממשלה של האמירויות.

הנחיתה שלנו הייתה בדובאי, בשדה תעופה ענק, ובו עשרות, ויותר מטוסים של החברות המקומיות. הרושם שעושה גודל שדה התעופה ילווה אותנו למעשה בכל הטיול שלנו והדבר הראשון שמאפיין הוא שהכל שם נעשה בממדי ענק. המבנים הענקיים והגבוהים שהכרנו מהצילומים נראים למרחקים, והמבנה הראשון שעלינו אליו היה ה"מסגרת" של דובאי. זהו מבנה בצורת מסגרת מלבנית שמתנשאת לגובה של כמאתיים מטר והיא בולטת בסביבתה בצורתה המיוחדת. עולים לחלק העליון שלה במעלית שטסה במהירות ומחלקה העליון נראית כל הסביבה כמונחת על כף היד. הכל נבנה בממדים ענקיים: בראש וראשונה ה"בורג" חליפה" שהוא הגבוה בעולם. עלינו לקומה ה-125 בתוך דקה, וזה לא היה שיא הגובה שלו. זה רק בגובה של 720 מטר. מעלינו היו עוד כמאה מטרים לגובה. הניקיון מזדקר לעין. לכל אשר תלך אין שם בדל סיגריה ברחוב... לאורך הכבישים גינון יפה עם פרחים בצבעי הקשת. יש לזכור שמקור המים הבלעדי הוא הים שמימיו מותפלים, ואין נראה שחוסכים שם במים בהשקאת הגנים הרבים. המסגדים מפוארים ונראה שמבחינה אדריכלית לא חסכו כסף בזמן הבנייה.

חוקי הקוראן חלים בעיקר על תושבי האמירויות, אם בלבוש הצנוע (למדי...). של הנשים הלבושות בשחור, ובזאת אינן שונות מנשים בעולם המוסלמי. ועם כל זאת, הנשים מוגנות על פי החוק, והן נושאות 60 אחוזים מהמשרות הציבוריות. לעיתים גילינו שמתחת לשחור ישנן גם כאלה בלבוש יותר צבעוני... אזרחי האמירויות מזוהים בעיקר בלבוש הלבן שנראה תמיד נקי, וגם הוא מכסה את רוב הגוף, אבל לגבי תיירים ואורחים כמעט ואין הגבלה על צורת לבושם. זוהי גם אחת ההפתעות שהמקום מראה למבקר בו. אנחנו הסתובבנו עם כיפה על הראש ללא חשש שמישהו יעיר לנו או יתנכל. נשים אורחות אמנם מתבקשות מראש להתאים לבושן לפי מנהגי המקום, אבל הופתענו למראה נשים שבמושגים שלנו "חצי ערומות". מכנסיים קצרים לגברים ונשים הם צורך בגלל מזג האוויר החם. בקיץ, מספרים, הטמפרטורה עשויה להגיע עד 50 מעלות. האורחים מתבקשים ללבוש צנוע בעיקר כשמבקרים במסגדים ושם ההקפדה חמורה.

הכל נעשה בגדול, בענק: לגלג ענק הגדול העולם, המגדל הגבוה בעולם, (בינתיים מתחילים לבנות את מתחרהו של "בורג" חליפה" והוא יתנשא לגובה של קילומטר), פארק הפרחים הגדול ביותר בעולם, הנמל הגדול בעולם, האי המלאכותי הגדול ביותר (אי הדקל) ועוד... בכל מה שנאמר עליו שהוא הגדול וכו' הבסיס הוא הכסף.

אין שם סוף לכסף: בחכמה הם אפשרו לאדריכלים מכל העולם ולמתכננים ומהנדסים שיפעילו את הרעיונות הכי מדהימים ומוטרפים, לכסף כבר דאגו בעלי המקום..

והצד האחר: בשנת 1930 היו בדובאי כעשרים אלף תושבים עניים שהתפרנסו מדיג, ושליית פנינים. העושר הגדול נוצר כשנתגלה נפט רב בשנות הששים והתוצאות כמובן נראות בכל פינה. העושר הרב נמצא כולו בידי אזרחי האמירויות שמספרם כמיליון וחצי. לעומתם, כתשעה מיליון מהגרי עבודה, רובם מדרום אסיה. החלוקה ברורה: האזרחים הם האדונים וכל השאר עובדים אצלם! כל השירותים מאוישים בעובדים הבאים מחוץ למדינה - נהגי האוטובוסים, נערי המעליות, עובדי המלון ועבודות הדחק. הם בעצם הלב הפועם שבלעדיו כל העושר הזה לא היה מתממש. בביקור ב"אקספו דובאי" עובדה זו בלטה במיוחד כשהזרים, נותני השירותים עמלו כל הזמן על הניקיון סביבנו.

ציינו את הניקיון המודגש בכל מקום, אבל ראויים לציון גם הסדר והיחסים הטובים בין המקומיים לבין התיירים והמבקרים לצרכי עסקים. הכל נעשה באווירה נינוחה, סובלנית ומתחשבת מאד. בגלל האקלים הקייצי רוב השנה, קיים מיזוג אוויר פעיל בכל מקום אפשרי: גשרים להולכי רגל, תחנות רכבת ואוטובוסים, לו ניתן, היו ודאי ממזגים גם את הרחובות..

שלוש הערים שביקרנו בהם שונים באפיים: עיר הבירה "אבו דאבי" בעלת מבנים צנועים יחסית, אינה מתהדרת בשיאי גובה אולם גם כאן ניכר העושר הרב והדגש על היופי והניקיון. לעומתה "דובאי" היא המובילה בשיאים עולמיים והיא העיר הגדולה עם מיליון וחצי תושבים. העיר והמדינה השלישית נקראת "שרג'ה" ונחשבת לרוחנית ובה הרבה מסגדים, אוניברסיטאות ומבני תרבות. בעיר זו ראינו גם משכנות עוני של עובדים שנאלצו להתגורר בספינות דייג ישנות בנמל הדייגים.

לאזרחי האמירויות ניתנת האדמה בחינם והם יכולים לבנות כאוות נפשם. רחובות שלמים מאוכלסים בבני המשפחות השליטות בוולות מפוארות ולידם המכוניות הכי חדשות ומפוארות מכל רחבי העולם. בכבישים מותר לנסוע גם במהירות גבוהה, אבל אוטובוסים מוגבלים ללא יותר מ - 80 קמ"ש. ברחוב כמעט ולא תשמעו ערבית, אלא יותר אנגלית משום שרוב התושבים אינם 'אמירתיים' אלא עובדים זרים ואפילו רוסים ואמריקאים. בבתי הספר מלמדים באנגלית וההשכלה הגבוהה ניתנת בחינם.

וכמו בכל סיפור ישנה גם הנקודה היהודית: באבו דאבי ישנה משפחה יהודית שמוצאה מתימן ולה סיפור מעניין: בעקבות המלחמה בתימן בה נרצחו יהודים, השייח' חליפה בן אייעד אל נהיאן מ'אבו דאבי' התבקש לחלץ יהודים מהפרעות. השייח' נענה לבקשה וחילץ משפחה יהודית שלמה בשם חמדי ל'אבו דבי' תחת חסותו. הוא העניק להם ווילה מהודרת ומאובזרת. לפני הבית חונה לו ג'יפ ענק שטרם נראה כמותו בארץ והמשפחה חיה על "חשבון הברון". אגב, הג'יפ העומד בחניית הבית לא נסע אפילו מטר אחד משום שלבעליו אין רישיון נהיגה.. מדריכתנו הנמרצת הכירה אותו מביקורים קודמים והוא שמח לארח את הקבוצה ביום שישי, עם כיבוד של פיסטוקים, תה, ושתיה קרה. הוא סיפר לנו את קורותיו בעברית טובה והוסיף שאת בנו הצעיר הוא מלמד בבית לימודי יהדות ואילו לימודים כלליים הוא לומד בבית הספר הציבורי. אב המשפחה ראובן, הספיק לבקר בארץ ואפילו למד פה בשיבה. לשאלתנו מדוע אינו עובר עם משפחתו לישראל - הוא הצביע על התנאים שבהם הם חיים, ואת זאת אין סיכוי לקבל כמענק קליטה בישראל.

חיים באמירויות מספר יהודים, גם ישראלים אבל אלו באו במסגרת עיסוקם אבל שמענו שישנה הגירה של יהודים למדינה. אין שם שמץ של אפליה לאף אחד ובוודאי כלפי היהודים. נוצרות שם קהילות קטנות, בעיקר סביב בתי חב"ד ואפילו ישנו קייטרינג כשר וטעים שאת שירותיו קיבלנו למלון. אפשר לספר הרבה על "פלאיי" האמירויות, אבל.. נעצור כאן.

תכנון ותשתיות – צדכון לצ'יבור

שיפוץ מגרשי הספורט : אחרי המתנה מורטת עצבים, עיכובים ודחיות אינספור, החלו השבוע העבודות במגרשי הספורט, הסמוכים לאולם הספורט. בשלב הראשון פורקו המגרשים הישנים ונעקרו העצים הסמוכים. לפני שיתחיל הקבלן בהכנת התשתית למגרשים, צפויים עוד לרדת עמודי התאורה והמיגונית (הקטנה) תעבור דירה. עם תחילת העבודות נחסם המעבר מבית הספר הישן למשק הילדים מצדו המזרחי של אולם הספורט, הפונה למשק הילדים. תנועת הולכי הרגל תתאפשר רק מצדו המערבי של האולם, הפונה למעבדה הישנה, ששופצה לאחרונה. מאחר והעבודות סמוכות מאוד למשק הילדים ולמרכז הפעילות של החינוך החברתי, אבקש מההורים והמדריכים להסביר ולהזהיר את הילדים מפני הסכנה.

תיקון כביש הכניסה : לפני כחודש סגר מהנדס המועצה את כביש הכניסה, בשל קריסתו. בשבועות הבאים נחפר הקטע הבעייתי לעומק של יותר מ 2 מטרים, ולאט לאט התמלא במצעים. נכון לסוף השבוע, התשתית של הכביש כמעט הושלמה. לפי התוכנית, בתוך כשבועיים – שלושה ייסלל הכביש באספלט, יחד עם שאר הכבישים בשכונת 'ארץ הצבי', ויפתח ב"ה לתנועה.

קיר אקוסטי : כבר תקופה ארוכה, שחלק מדיירי שלב א' בשכונת שקד סובלים מרעש, הנובע מהתנועה הכבדה בכביש הראשי. בסיוע המועצה, מקדמת חברת נתיבי ישראל תוכנית לבניית קיר אקוסטי, אשר מיועד לצמצם את הרעש. הקיר יוצב מהשער הישן ועד לכיוון הכניסה לכפר עזה. עברנו על התוכנית הראשונית (שהודלפה לנו) וביקשנו לערוך בה כמה שינויים. העיקרי שבהם – לוודא כי חלקו הגלוי של הקיר, הסמוך לגדר הקיבוץ, יהיה שקוף. אני מקווה שהערותינו יוטמעו בתוכנית, ואת התוכנית המעודכנת נוכל להציג לציבור בהקדם.

מרכזי גזם : מזה תקופה ארוכה, משליכים תושבי שכונת שקד את הגזם לאורך הגדר. לאחר התקנת הגדר ההתרתית (= אינדיקטיבית) הפך מנהג זה לבעייתי מבחינה ביטחונית, וקיבלנו על כך הערות מקב"ט המועצה. חברי הנהלת האגודה והרבש"ץ ביקשו לקדם תוכנית, המאפשרת את ריכוז הגזם במקום אחר, רחוק יותר מהגדר. לפני כשנה פורסמה התוכנית לציבור. ביצוע הפרוייקט התעכב, בגלל שלמועצה לא היתה הרשאה כספית לקדם אותו. אני מקווה שבשבועות הקרובים יתקבל "אור ירוק", וגם פרוייקט מבורך זה יצא לדרך.

עד כאן הפעם,

אליס

לציונה וידידיה סאף
מרכות לראל נישואיכם
לרוני ויילל ולכל המשפחה
איחולים למחנות ולנחת!

פִּינַת לֶשׁוֹן (14)

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" – ומשום כך הופכת פינת לשון לפינת לצון, ככתוב: משנכנס הקור באדר – מרבין בשמיכה... אמרין דבי מתן כהנא: משרבו החולקים על ה"רפורמות" – מרבין בשמיכה ונעזרין ב"פניני הלכה"... עד כאן לשון המשנה (המְשָׁנָה) ומכאן ואילך נעסוק באקטואליה ובהיסטוריה.

לאחר אירועי הטבח שביצעו הפלנגות במחנות הפלשתינים בלבנון, קבעה ועדת החקירה שיש להדיח את שרון מכהונתו כשר בטחון. שרון איים: בהיעדרי – אשוב לעדרי. ולא ידעו הפרשנים אם חמד לצון או חמד לצאן..

טהרני העברית זעמו על החלטת ועד הלשון העברית לאחר הקמת המדינה, להפוך ל"אקדמיה ללשון העברית". אבל לענ"ד זעמם מופרך, כי יש לקרוא למוסד זה: אַקָּדְמִיָּה ללשון העברית – וכך הרי לא קראנו למוסד בשם לועזי, ושלוש על ישראל!..

ובדרך זו ננסה לפתור עוד בעיות לשוניות והיסטוריות ולעיתים היסטוריות.. כך למשל כאשר חוקרים מה הסיבות לנפילות הרבות של פועלי הבניין – התשובה פשוטה: כי הפיגומים פגומים!..

ועוד בענייני דיומא – איך נכנה בעברית טהרנית את הווריאנט החדש של נגיפי הקורונה? עבריינט יהיה שמו! ואם כבר עסקנו בקורונה, כינויה בעברית טהורה יהיה: קרון-נע, כמו קרון שניתק והוא נע ללא שליטה..

איך נַעֲבֵרַת את האומיקרון? פשוט: הרי אנו במשבר לאומי-קרון, במין עולם הפוך: כאשר נבדקים אנשים למצב קורונותם ומקבלים תשובה שלילית – הרי הם שמחים, כאילו היתה התשובה חיובית (חלילה!). הבה נדון בחשיבותה של האות א'. אנו שומעים בשידורים: אלפים נמצאו מאומתים לקורונה, אך בלהט הדיבור זה נשמע מומתים, ואולי הכוונה לוורוסים המומתים המוזרקים כחיסון? אנא, דוברים יקרים, אל נא תשמיטו את הא' החשובה! ואם כבר נגענו בוורוס, מדוע לא נקראהו בעברית מודרנית: אוורוס, כי הוא נע באוויר ללא שליטה..

הדיבור על חשיבותה של האות א' מזכיר לי ימים ראשונים של הבחירות לכנסת. האות א' היתה באופן מסורתי רשימתה של מפא"י (לפני שינוי שמה ל"העבודה"). תועמלניה טרחו לשכנע את העולים החדשים להצביע א', וכך הכריזו: א – עבודה, א – הגנה, א – התיישבות וכדומה..

נושא הבחירות לכנסת מזכיר לי את הבחירות שבהן סיעת "קדימה" הקדימה וזכתה במספר המנדטים הגדול ביותר. אף על פי כן, הצליח הליכוד להרכיב את הממשלה. מדוע? כי ציפי לבני שעמדה בראש קדימה, לא נענתה לדרישות החרדים – עניין של עיקרון – פרינציפ בלעז, על כך אפשר לומר: ציפי נפלה על עניין פרינציפ..

מאחר שהארכנו יתר על המידה, נסיים בנושא אקטואלי. מדינת ישראל צריכה להחליט אם להצביע באו"ם נגד רוסיה. בידינו חופש הבחירה, ולכן מצבנו בכי רע... ואני מתנצל שהמשפט האחרון מתאים רק לשיכנוזים כמוני, שאינם מבחינים בין כ' לח' – והרי זה חטא!..

חַנּוּן אֶלְפִּין

עונת האירועים נפתחה מחדש...

ביום שישי שעבר (25.2) התקיים, כמדי שנה, מירוץ תל-אביב היוקרתי, שהשנה זכה גם לאישור תקן אירופאי..

גם רצי קיבוץ סעד לא וויתרו על נציגות מכובדת.

איתמר דניאלי כנציג האבות הצעירים השתתף במירוץ ה-10 ק"מ, וסיים בתוצאה המכובדת של 52 דקות ו-43 שניות.

רום חביביאן כנציג המלש"בים (מועמדים לשירות הביטחון) והרצים המקצועיים, עם תוצאה מצויינת של 33 דקות ו-30 שניות! מקום **21** בדירוג הכללי!

עמית' חביביאן

הלמנה לקידוש

לרגל נישואינו, אנו מזמינים את כל הציבור

לקידוש שייערך השבת פרשת "פקודי"

לאחר התפילה במניין השני

ברחבת בית הכנסת

ציונה וידידה סלף

רוני ויילף וכל המשפחה

